

[Sønderup.]

der er ingen Tvivl om, at det i høj Grad afhænger af os selv, i hvilket Tempo Efterkrigstiden skal afvikles. I Besættelsestiden havde vi saa mange gode Forsætter. Atter og atter sagde vi til os selv, at blot vi kunde genvinde vor Frihed og Selvstændighed, saa skulde vi med Glæde og Villighed tage vor Tørn i de Hverdage, der er Livets de fleste. Ak, desværre glemtes alt for hurtigt de gode Forsætter, og mange Gange, alt for mange Gange, fik Kravene og Utilfredsheden for stort et Raaderum.

Med Henblik paa de tunge Skyer, der nu og da trækker op over den storpolitiske Himmel, har vi Aarsag til at minde hverandre om, at ihvorvel der ligger et Stykke drøjt Hverdagsarbejde forude, bør vi være glads, taknemmelige og tilfredse, blot det maa blive en Fredens Hverdag, vi kan faa at øve vor Gerning i, enten det saa er paa det politiske eller paa et andet Omraade.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Regeringen Støtte til Løsningen af de i Trontalen nævnte Opgaver og til en Videreførelse af Arbejdet for at medvirke til en Genopbygning af alt det, der i de fem onde Aar blev lagt øde.

Christmas Møller: Da Ministeriet Knud Kristensen ved Finanslovsforslagets første Behandling i Fjor første Gang efter dets Udnævnelse mødtes med Rigsdagen, sluttede jeg min Tale den 28. November — jeg beder om Formandens Tilladelse til her og senere at bringe nogle korte Citater — med at udtale følgende; det staar i Tiden den Sp. 500—501:

„Naar jeg ser paa vor egen Situation i Dag, naar jeg ser paa, hvorledes den nærmest kommende Tid vil være, saa hører jeg til dem, der mener, at vi gaar ind i en Periode med store Afsavn og store Vanskeligheder, og vi vil behandle Regeringen og dens Politik efter dette Synspunkt. Naar man tænker paa de Lidelser, Verden har gennemlevet, tror jeg, man maa være klar over, at kun hvis man fører en Politik i Fællesskabets Aand med en dybtgaaende og vidtgaende social Forstaaelse, vil det være muligt at skabe et Samfund, hvor vi undgaar, hvad vor Generation nu har oplevet tvende Gange. Naar jeg tænker paa Valgkampen, saadan som den førtes, og tænker paa Kravene, saaledes som de stilles fra saa mange Sider i Dag, synes jeg, det her i Landet er saaledes, at der er en saa fortvivlende Afstand imellem Besættelsestiden, imellem Sammenholdet da og Tiden nu.“

Kort forinden havde jeg — det staar Sp. 492 — udtalt:

„... hører jeg til dem — den personlige Bemærkning maa det være mig tilladt at gøre —, der vilde have foretrukket, idet jeg tænker paa, hvordan Vilkaarene baade med Hensyn til Smør og Sukker er i mange andre Lande, ogsaa Lande, som staar os særdeles nær, at man havde solgt Varerne i Stedet for at bruge dem selv.“

Jeg vil endvidere angaaende hele Samfundets Økonomi og Fremtiden, angaaende hele vor økonomiske Stilling sige, at jeg vil paa nøjagtig samme Maade, som vi gjorde det under Valgkampen og i Ministeriet Buhl, fremhæve, at Danmark er blevet fattigere, og at Vanskelighederne foran os økonomisk er meget store.“

At disse snart 1 Aar gamle Udtalelser, som angav Det konservative Folkepartis og mit Syn paa den politiske og økonomiske Situation, kan gentages i Dag, tror jeg ikke man vil bestride, og Det konservative Folkeparti vil fremover lade disse Udtalelser være retningsgivende for vor politiske Holdning paa samme Maade, som de efter vor Opfattelse har været det i det Aar, der er gaaet.

Mange Mennesker havde ventet, at Rigsdagssamlingen 1946—47 vilde blive roligere end den foregaaende Rigsdagssamling, som vi for ikke saa lang Tid siden har afsluttet, og at der næppe vilde blive saa megen politisk Spænding, som der ved visse Lejligheder var i afvigte Rigsdagssamling. Jeg tillod mig engang i Sommer at sige, at jeg troede Rigsdagssamlingen 1946—47 vilde blive præget af store Vanskeligheder i det politiske Samarbejde — ikke fordi jeg ønskede det, eller fordi Det konservative Folkeparti vilde øge disse Vanskeligheder, men fordi det var min Opfattelse, at de økonomiske Problemer, saaledes som de efterhaanden kom til at foreligge for os, vilde give Anledning til betydelig politisk Uro. Jeg sagde udtrykkeligt ved den Lejlighed, at Det konservative Folkeparti fortsat vilde arbejde for, at saa mange som muligt kunde enes om saa meget som muligt, og for nylig har Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. Fibiger, som bekendt fremsat en vægtig og autoritativ Udtalelse om den politiske Holdning, Det konservative Folkeparti vil indtage. Men jeg har dog vist Ret til at sige, at meget tyder paa, at min Bedømmelse af den Holdning, som først og fremmest Socialdemokratiet vil indtage, ikke var forkert — den Tale, vi lige har hørt af Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, understreger i høj Grad dette. Jeg maa maaske have Lov til at sige til